

określają odrębne przepisy dotyczące żołnierzy i członków ich rodzin.

§ 28. 1. Poborowy, o którym mowa w art. 206 ust. 4 ustawy, może być skierowany do odbycia pozostałego okresu służby zastępczej w ciągu 6 miesięcy od dnia ustania przyczyn, które uzasadniały zwolnienie go z tej służby; przepisy § 3 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. W sprawach związanych z kierowaniem do odbycia pozostałego okresu służby zastępczej oraz stawieniem się do tej służby stosuje się ponadto przepisy § 1 i 2 oraz § 4—8, a także § 23 i 24.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 29. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1980 r. w sprawie zastępczej służby poborowych (Dz. U. Nr 23, poz. 87).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

209

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

zmieniające przepisy niektórych rozporządzeń w zakresie dotyczącym służby zastępczej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej.

Na podstawie art. 34 ust. 2 i 3, art. 37 ust. 6, art. 98 ust. 5, art. 139, art. 165 ust. 5 oraz w związku z art. 208 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207) i art. 104 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 i z 1988 r. Nr 20, poz. 134) oraz na podstawie art. 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji (Dz. U. Nr 21, poz. 123, z 1982 r. Nr 9, poz. 67 i z 1985 r. Nr 52, poz. 270) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Wojewódzka komisję poborową powołuje się w składzie:

1) przewodniczący — wicewojewoda,

2) członkowie:

a) szef wojewódzkiego sztabu wojskowego albo osoba go zastępująca,

b) dyrektor wydziału właściwego w sprawach społeczno-administracyjnych urzędu wojewódzkiego lub jego zastępca,

c) dyrektor wydziału właściwego w sprawach wyznań urzędu wojewódzkiego lub jego zastępca,

d) główny lekarz wojewódzki,

e) lekarz wojskowy, wyznaczony przez dowódcę okręgu wojskowego,

f) inspektor wojewódzki w wydziale właściwym w sprawach społeczno-administracyjnych urzędu wojewódzkiego, który pełni funkcję sekretarza komisji.

2. W wypadku gdy w strukturze urzędu wojewódzkiego nie występują komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 pod lit. b) i c), w skład wojewódzkiej komisji poborowej powołuje się właściwych pełnomocników wojewody, ustanowionych na podstawie odrębnych przepisów.

3. Do składu wojewódzkiej komisji poborowej wojewoda zaprasza, jako członków tej komisji, przedstawiciela prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz przedstawiciela prezydium rady wojewódzkiej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, delegowanych przez te prezydiuma.

4. Rejonową komisję poborową powołuje się w składzie:

1) przewodniczący — prezydent miasta, naczelnik miasta, naczelnik gminy, naczelnik dzielnicy, naczelnik miasta i gminy (lub ich zastępcy) albo kierownik wydziału właściwego w sprawach społeczno-administracyjnych urzędu miejskiego (dzielnicowego), właściwy ze względu na siedzibę komisji,

2) członkowie:

- a) wojskowy Komendant uzupełnień lub jego przedstawiciel,
- b) naczelnik miasta, miasta i gminy oraz naczelnik gminy (lub ich zastępcy), właściwy ze względu na miejsce pobytu poborowego,
- c) dwaj lekarze zakładów społecznych służby zdrowia (internista i chirurg),
- d) pracownik urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy ze względu na siedzibę komisji, który pełni funkcję sekretarza komisji.

5. Na wniosek dowódcy okręgu wojskowego na członka rejonowej komisji poborowej powołuje się dodatkowo lekarza wojskowego wyznaczonego przez tego dowódcę.
6. Do składu rejonowej komisji poborowej wojewoda zaprasza, jako członków tej komisji, przedstawiciela prezydium rady narodowej stopnia podstawowego, właściwej ze względu na siedzibę komisji, oraz przedstawiciela prezydium rady gminnej (miejsko-gminnej, miejskiej lub dzielnicowej) Patrio-tycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, właściwej ze względu na siedzibę komisji, delegowanych przez te prezydya.
7. Członkowie komisji poborowych wymienieni w ust. 1 pkt 2 pod lit. c) oraz w ust. 3 i 6 biorą udział w posiedzeniach komisji wyłącznie przy rozpatrywaniu wniosków poborowych o skierowanie do służby zastępczej.
8. Naczelnik miasta, miasta i gminy oraz naczelnik gminy albo ich zastępcy, o których mowa w ust. 4 pkt 2 pod lit. b), biorą udział w posiedzeniach rejonowej komisji poborowej przy rozpatrywaniu wniosków poborowych o skierowanie do służby zastępczej, a ponadto w posiedzeniach tej komisji w dniach przewidzianych w planie poboru dla poborowych z danej gminy (miasta).
9. W wypadku gdy na obszarze jednostki podziału terytorialnego, o której mowa w ust. 4 pkt 1, działają więcej niż dwie rejonowe komisje poborowe, wojewoda może powołać na przewodniczącego rejonowej komisji poborowej również zastępcę kierownika wydziału właściwego w sprawach społeczno-administracyjnych lub innego niż wymieniony w ust. 4 pkt 2 pod lit. d) pracownika urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego."

4) w § 7:

- a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepis nie dotyczy prac (czynności) komisji, związanych z rozpatrywaniem wniosków poborowych o skierowanie do służby zastępczej.”,
- b) ust. 2 skreśla się;

5) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wojewodzie — rozumie się przez to również prezydentów miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi,
- 2) urzędzie wojewódzkim — rozumie się przez to również urzędy miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.”

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie udzielania odroczeń zasadniczej służby wojskowej oraz uznawania poborowych i żołnierzy za jedynych żywicieli rodzin (Dz. U. z 1986 r. Nr 5, poz. 31) § 35 otrzymuje brzmienie:

- „§ 35. 1. Przepisy § 25—34 stosuje się odpowiednio do junaków odbywających zasadniczą służbę w obronie cywilnej oraz studentów i absolwentów szkół wyższych odbywających długotrwałe przeszkolenie wojskowe, jak również — z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3 — do poborowych odbywających służbę zastępczą.
2. Ostateczne decyzje, o których mowa w § 28 ust. 1, wydane w stosunku do poborowych odbywających służbę zastępczą, zamiast do wojskowych komend uzupełnień i wojewódzkich sztabów wojskowych przesyła się do terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego, właściwego ze względu na siedzibę organu, który wydał tę decyzję.
 3. Postępowanie terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, o których mowa w ust. 2, w sprawach decyzji dotyczących poborowych odbywających służbę zastępczą określają odrębne przepisy.”

§ 3. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin (Dz. U. z 1986 r. Nr 5, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2:
 - a) w pkt 1 lit. a) skreśla się,
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) skierowane zostały do służby zastępczej”,
- 2) w § 19 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Za dochód nie uważa się zasiłku (dodatku) rodzinnego, pielęgnacyjnego i dla sierot zupełnych jak również stypendium — nagrody, przyznanego przez ministra nadzorującego szkołę wyższą, stypendium fundowanego oraz części stypendium uzależnionej od wyników w nauce osiągniętych przez studenta.”;

2) w § 2 w ust. 1 wyraz „wyznacza” zastępuje się wyrazem „uwzględnia”;

3) w § 6:

- a) w ust. 1 liczby „700”, „500” i „400” zastępuje się odpowiednio liczbami „1500”, „1000” i „800”,
- b) w ust. 2 liczbę „80” zastępuje się liczbą „200”;

- 3) w § 25 w ust. 1 wyrazy „w wysokości najniższych kwot zasiłku pogrzebowego ustalonych” zastępuje się wyrazami „w wysokości trzykrotnie przewyższającej najniższe kwoty ustalone”;
- 4) w § 29:
- w ust. 1 pkt 3 skreśla się,
 - ust. 3 skreśla się;
- 5) po § 30 dodaje się § 30a w brzmieniu:
- „§ 30a. Określone w ustawie uprawnienia dotyczące pokrywania żołnierzom uznanym za jedynych żywicieli rodzin oraz ich małżonkom należności z tytułu najmu lokalu mieszkalnego zajmowanego na podstawie decyzji administracyjnej stosuje się również do należności z tytułu opłat za korzystanie z miejsca w domu studenckim lub hotelu robotniczym.”;
- 6) w § 34:
- w ust. 1 wyrazy „zastępczą służbę poborowych oraz” skreśla się,
 - dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Do osób odbywających służbę zastępczą i członków ich rodzin stosuje się odpowiednio przepisy § 2—7, 9, 12, 15, 16, § 17 pkt 2 i § 19—25 dotyczące żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i członków ich rodzin.”;
- 7) w § 35 w ust. 1 wyrazy „zastępczej służby poborowych” zastępuje się wyrazami „służby zastępczej”.
- § 4. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1983 r. w sprawie właściwości organów i trybu postępowania o odszkodowanie i inne świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci junaka odbywającego zasadniczą służbę w obronie cywilnej (Dz. U. z 1984 r. Nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:
- w § 2 w ust. 1 wyrazy „Ministra Obrony Narodowej lub właściwego” zastępuje się wyrazami „Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych albo właściwego” oraz na końcu dodaje się wyrazy „jak również w oddziale obrony cywilnej, utworzonym przez wojewodę przy urzędzie wojewódzkim lub przy zakładzie użyteczności publicznej — zwany mi dalej „zakładami pracy”;
 - w § 3:
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) Ministra Spraw Wewnętrznych”,
 - dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) wojewodów w zakładach pracy”;
- 3) w § 5 w ust. 1:
- w pkt 1:
 - dodaje się nową lit. c) w brzmieniu: „c) w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych przy jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych oraz przedsiębiorstwach państwowych podległych temu Ministrowi — kierownikowi jednostki organizacyjnej (dyrektorowi przedsiębiorstwa),”
 - dotychczasową lit. c) oznacza się jako lit. d),
 - dodaje się lit. e) w brzmieniu: „e) w oddziałach tworzonych przez wojewodów — kierownikowi zakładu pracy,”
- b) w pkt 2 dodaje się lit. c) w brzmieniu: „c) w oddziałach obrony cywilnej, o których mowa w pkt 1 pod lit. c) — właściwej służbie bezpieczeństwa i higieny pracy,”
- c) w pkt 3 po wyrazach „służby zdrowia” dodaje się wyrazy „oraz służby zdrowia w resorcie spraw wewnętrznych”;
- 4) w § 6:
- w ust. 1:
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) przez Ministra Spraw Wewnętrznych — kierownik jednostki organizacyjnej (dyrektor przedsiębiorstwa),”
 - dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) przez wojewodów — kierownik zakładu pracy.”;
 - w ust. 2:
 - w pkt 2 powołanie „w ust. 1 pkt 2” zastępuje się powołaniem „w ust. 1 pkt 2 i 4”,
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) w ust. 1 pkt 2a — Minister Spraw Wewnętrznych.”;
- 5) § 8 otrzymuje brzmienie:
- „§ 8. W sprawach, o których mowa w § 3 i 6. w oddziałach obrony cywilnej tworzonych przez Ministra Obrony Narodowej lub Ministra Spraw Wewnętrznych przy jednostkach wojskowych podległych tym ministrom stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej, z tym że w skład komisji powypadkowej powołanej przez dowódcę jednostki wojskowej wchodzi przedstawiciel oddziału obrony cywilnej jako członek komisji.”;
- 6) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W oddziałach obrony cywilnej, o których mowa w § 2 ust. 1 i w § 8, należności pośmiertne z tytułu śmierci junaka przyznają i wypłacają organy określone przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.”
- § 5. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1984 r. w sprawie dokumentów stwierdzających tożsamość (Dz. U. z 1987 r. Nr 34, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:
- w § 7 w pkt 3 wyrazy „zastępczej służby poborowych” zastępuje się wyrazami „służby zastępczej”;
 - w § 15:
 - w pkt 2 wyrazy „lub zastępczej służby poborowych oraz o zwolnieniu z tych służb” zastępuje się wyrazami „oraz o zwolnieniu z tej służby”;

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) poborowych o odbywaniu służby zastępczej i o zwolnieniu z tej służby — dokonują właściwe zakłady pracy.”

§ 6. Ministrowie Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych ogłoszą w drodze obwieszczenia, każdy w zakresie swojego działania, jednolite teksty rozporządzeń Rady Ministrów określonych w § 1 i 4, z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz z

innych przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitych tekstów, z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r., z tym że nowe stawki, określone w § 1 pkt 3 lit. a) i b), mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

210

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej.

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1987 r. w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej (Dz. U. Nr 25, poz. 141) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 2 wyrazy „zastępczej służby poborowych oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej” zastępuje się wyrazami „zasadniczej służby w obronie cywilnej oraz służby zastępczej”;

2) w § 12:

a) w ust. 1:

— pkt 2 i 4 otrzymują brzmienie:

„2) poborowi przeznaczeni do odbycia zasadniczej służby wojskowej, zasadniczej służby w obronie cywilnej lub skierowani do odbycia służby zastępczej — z dniem przeznaczenia (orzeczenia o skierowaniu) do tej służby,”

„4) żołnierze zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej oraz poborowi zwolnieni z zasadniczej służby w obronie cywilnej lub służby zastępczej, bez przeniesienia do rezerwy — z dniem zwolnienia ze służby,”

— w pkt 5 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) skierowani do odbycia służby zastępczej — z dniem orzeczenia o skierowaniu,”

b) w ust. 4 powołanie „pkt 5 lit. b)” zastępuje się powołaniem „pkt 5 lit. b) i c)”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. A. Jasiński
Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszcza

211

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 20 lipca 1988 r.

w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych, ustalania opłat za zakwaterowanie oraz ramowych zasad ustalania kategorii hoteli pracowniczych.

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165) po porozumieniu z ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do zakładów pracy:

1) prowadzących hotele pracownicze,